

200707160/1.

Datum uitspraak: 14 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/51260 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 18 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 september 2007, verzonden op 19 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

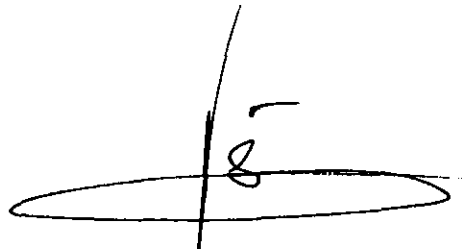
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2007

210.

Verzonden: 14 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06 / 51260

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
met gestelde statenloosheid,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. F. van Dijk, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 6 april 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 25 september 2006 afwijzend op de
aanvraag beslist. Tevens heeft verweerder bij deze beschikking besloten eiser niet in
aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van
artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000.

1.2. Bij beroepschrift van 19 oktober 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde
beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank
toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden
en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken.
Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 11 juni 2006.
eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft
zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Armenië, maar heeft niet de Armeense nationaliteit gekregen. Hij is stateloos. Eiser is geboren in , destijds behorende tot de Sovjet-Unie, sinds 2 september 1991 behorend tot een in Azerbeidzjan gelegen onafhankelijke etnisch Armeense enclave. Tijdens het conflict om is eiser, tezamen met zijn familie en vele andere etnisch Armeniërs naar Armenië gevlucht. Omdat de moeder van eiser van Azerbeidzjaanse afkomst is en dit moeilijkheden kon opleveren voor de familie, heeft zijn vader voor haar een vals Armeens paspoort laten maken. Eisers problemen zijn begonnen toen hij in zijn dienstplicht vervulde. Eiser bewaakte samen met zijn meerdere de wapenopslag. Op 10 september 2003 droeg eisers meerdere hem op zeker moment op thee te halen, waarna eiser terug werd gestuurd om suiker te halen. Na het theedrinken is eiser op onverklaarbare manier in slaap gevallen en wakker geworden van het alarm. Eisers vriend, de op dat moment wacht houdende soldaat bij de wapenopslag, bleek te zijn vermoord en de wapens geroofd. Als verantwoordelijke is eiser gearresteerd en naderhand beschuldigd van de moord op zijn vriend en collaboratie met het Azerbeidzjaanse leger aan wie hij de wapens zou hebben verkocht. Eiser is dusdanig mishandeld dat hij het bijna met de dood heeft moeten bekopen. In het ziekenhuis is hij na vier dagen, toen hij zich weer sterker voelde, met behulp van een bevriende verpleegster, uit het ziekenhuis gevlucht en voor korte tijd naar zijn woonplaats in Armenië teruggekeerd. De nabestaanden van de vermoorde vriend hebben de politie verteld dat eiser vanwege de Azerbeidzjaanse afkomst van zijn moeder de overval en de moord op zijn geweten heeft. Eiser is daarop gevlucht naar het huis van een vriend in , tot hij kort daarna hoorde dat zijn ouders huis in brand was gestoken en zijn hele familie, behalve zijn broertje, daarbij waren omgekomen. Daarop is eiser door vrienden ondergebracht in de Oekraïne, waar hij illegaal bijna drie jaar heeft verbleven, totdat de politie hem op het spoor kwam. Op 14 februari 2006 is eiser vanuit de Oekraïne naar Nederland gevlucht onder begeleiding van een reisagent.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag tot een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder stelt voorop dat geen van de omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw, zich voordoet.

2.3. De aanvraag is afgewezen omdat eiser niet aannemelijk heeft kunnen maken dat zijn aanvraag, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling van een asielaanvraag wordt eerst bezien of de verklaringen van de asielzoeker geloofwaardig zijn, voordat wordt onderzocht of de asielzoeker voldoet aan een van de inwilligingsgronden van artikel 29, eerste lid Vw. 2000. Eiser heeft onaannemelijke verklaringen afgelegd over de gestelde dienstplicht van eiser. In de eerste plaats komen zijn verklaringen niet overeen met hetgeen hierover in het algemeen ambtsbericht Armenië van 14 december 2005 (kenmerk DPV/AM-891256) is vermeld. Uit het ambtsbericht blijkt niet van desertie en gedwongen rekrutering van etnische Armeniërs uit Azerbeidzjan, die formeel zijn vrijgesteld van dienstplicht. Bovendien acht verweerder de gestelde problemen tijdens de dienstplicht en de ontsnapping ongeloofwaardig. Eiser heeft immers verweerders standpunt over de ongeloofwaardigheid van de geruisloze overval en moord en de wijze waarop eiser is ontsnapt uit het ziekenhuis niet (gemotiveerd) bestreden. In dit licht bezien is de stelling van

eiser, dat hij zich uit vrees voor vervolging niet tot de Armeense autoriteiten kan wenden teneinde reisdocumenten te verkrijgen, terecht door verweerder niet gehanteerd als buitenschuld-criterium.

2.4. Eiser heeft zich in zijn gronden van beroep op het standpunt gesteld dat de geloofwaardigheid van het relaas en de gegrondheid van de vrees van eiser het voordeel van de twijfel dienen te krijgen en niet slechts mogen worden beoordeeld door beantwoording van de vraag of er een positieve overtuigingskracht van uit gaat. Omtrent de aannemelijkheid van het relaas van eiser en zijn vrees en de risico's die hij loopt om bij terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer te worden van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) brengt eiser het volgende naar voren. Verweerder baseert zijn stelling dat niet is gebleken van clandestiene en gedwongen rekrutering van vrijgestelde etnische Armeniërs uit Azerbeidzjan op het algemeen ambtsbericht Armenië van 14 december 2005 en op de verklaringen hieromtrent van eiser tijdens het nader gehoor. Eiser heeft weliswaar tijdens het nader gehoor niet de terminologie clandestiene en gedwongen rekrutering, dan wel illegale ronseling van etnische Armeniërs gebruikt, maar hij heeft wel degelijk verklaard dat er veel buiten de wet om wordt gedaan en dat de legerleiding doet zoals het haar uitkomt. Zo hoeven etnische Armeniërs uit Azerbeidzjan, die niet in het bezit zijn van enig bewijs van het staatsburgerschap van Armenië, geen document af te geven in ruil voor het militaire boekje dat dient als identiteitsbewijs. Dat de verklaringen van eiser omtrent de lichamelijke dienstplichtkeuring, het paspoort en militair boekje, alsmede het eigenmachtig optreden van de legerleiding niet overeenkomen met de informatie uit het ambtsbericht, betekent niet dat het in de praktijk niet zo gaat als eiser heeft verklaard. Uit het County Report on Human Rights Practices in Armenia van 2006 blijkt dat corruptie onder overheidsdienaren wijdverspreid is. Uit het ambtsbericht Armenië van 2006 blijkt dat iedere staatsburger van Armenië verplicht is vanaf zestien jaar in het bezit te zijn van een paspoort doch dat slechts 80% van de bevolking van een paspoort is voorzien. In het licht van deze informatie moet het mogelijk zijn dat eiser niet in het bezit was van een paspoort toen hij werd gerekruteerd. Voorts geeft het ambtsbericht Armenië 2006 aan dat geen officiële mededelingen worden gedaan over de slagkracht van de strijdkrachten in Azerbeidzjan, dat de omvang van de strijdkrachten niet kan worden achterhaald en dat het defensiebudget voor meer dan 80% op informele wijze wordt gefinancierd. Daaruit blijkt dat geen compleet beeld kan worden gegeven van de wijze waarop het leger binnen Armenië functioneert en dat niet zonder meer kan worden gesteld dat de door eiser beschreven procedure rond zijn rekrutering en de problemen van eiser als ongeloofwaardig moeten worden beschouwd. Met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van de wapenroof in de kazern in het licht van de hoge mate van paraatheid van het leger stelt eiser dat de paraatheid van het leger niet te maken heeft met de bewaking van de opslagplaats, maar met de snelheid waarmee de legereenheden in stelling kunnen worden gebracht. Voorts is het ongeloof van verweerder over een complot van een corrupte legerleiding om wapens te stelen niet gemotiveerd. Dat de legerleiding eigenmachtig optreedt wil niet zeggen dat zij geen belang heeft om zich naar buiten toe te verantwoorden. eenzelfde gebrek aan motivatie geldt voor verweerders ongeloof aan het ontsnappingsrelaas van eiser uit het ziekenhuis.

Beoordeling van het beroep

2.5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c (c en d) Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.6. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.7. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Armenië zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.8. Voorop gesteld zij dat geen van de omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f Vw 2000 zich voordoet. Als zich geen omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31 lid 2 onder a tot en met f Vw 2000 dan worden verklaringen van de asielzoeker geloofwaardig geacht als de asielzoeker de gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met hetgeen over het land van herkomst bekend is.

2.9. Hoewel de verklaringen van eiser ook naar het oordeel van de rechtbank niet vaag en inconsistent zijn, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat de wendingen in het relaas, met name waar het gaat om de gang van zaken rond de wapenroof en de ontsnapping, niet aannemelijk zijn. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank kunnen overwegen dat niet aannemelijk is dat een roofoverval, waarbij wapens uit een opslagplaats in een vrachtwagen worden geladen in een kazerne in , waar volgens eiser op een afstand van 200 meter meer dan duizend manschappen zijn gelegerd, kan plaatsvinden zonder dat dit aandacht trekt, temeer niet nu in de enclave een hoge paraatheid van het leger bestaat. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder ook kon komen tot het oordeel dat de gestelde wijze van ontsnapping onaannemelijk is. Eiser lag op de intensive care afdeling en was naar eigen zeggen bijna dood en had een bloedtransfusie gekregen wegens het vele bloed dat hij verloren had. Onder die omstandigheden kon verweerder oordelen dat de deplorabele fysieke toestand en de geleverde lichamelijke inspanning bij ontsnapping in schril contrast staan.

2.10. Voorzover verweerder echter heeft overwogen niet valt te begrijpen waarom de legerleiding niet simpel wapens laat verdwijnen of de wachthoudende soldaat laat vermoorden, maar in plaats daarvan een omslachtig complot tegen een eenvoudige dienstplichtige officier zou beramen die de schuld krijgt toegeschoven voor de moord en de

wapenroof, volgt de rechtbank verweerder niet in zijn overwegingen. Het door eiser geschetste complot is naar het oordeel van de rechtbank niet reeds uit de aard der zaak onaannemelijk en is niet onaannemelijker dan het door verweerder geschetste complot. Dit doet echter aan hetgeen hiervoor is overwogen niet af.

De geloofwaardigheid van het asielrelaas spitst zich voorts toe op de vraag of verklaringen van eiser over de gang van zaken rond de rekrutering van het Armeense leger onaannemelijk zijn en of deze in strijd zijn met de informatie uit het algemene ambtsbericht over Armenië van 14 december 2005. Volgens vaste jurisprudentie moet in beginsel worden uitgegaan van de juistheid van het ambtsbericht, daar dit een deskundigenbericht is. De rechtbank kan verweerder volgen in haar conclusie dat, hoewel het County Report on Human Rights Practices spreekt van een wijdverspreide corruptie bij de Armeense overheidsdienaren en het meest recente ambtsbericht over Armenië gedetailleerder is dan dat van het jaar ervoor met name daar waar het betreft de slagkracht en de financiering van het leger en het bezit van paspoorten in Armenië, dit onvoldoende specifiek is en onvoldoende aanknopingspunten biedt om aan te nemen dat het ambtsbericht van 2005 onjuist is met betrekking tot de informatie die daarin wordt gegeven over de wijze van rekruteren van dienstplichtigen en overige procedures. Ook kan daaruit niet volgen dat de feitelijke gang van zaken met betrekking tot rekrutering van dienstplichten afwijkt van de formeel beschreven procedure. Uit het ambtsbericht Armenië van 2005 blijkt niet van clandestiene en gedwongen rekrutering van etnische Armeniërs uit Azerbeidzjan die formeel zijn vrijgesteld van militaire dienstplicht. Eisers verklaring is voorts ten aanzien van het aantal keuringen en de leeftijd van de rekruten waarop de keuringen plaatsvinden, het inleveren van het paspoort en het in het bezit gesteld worden van een militair boekje, het volgen van een specialistische opleiding na de basisopleiding, strijdig met het ambtsbericht.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder kon komen tot het oordeel dat het asielrelaas van eiser niet overeenstemt met hetgeen uit het land van herkomst bekend is en daarmee dat het relaas van eiser niet geloofwaardig is.

2.11. Met betrekking tot eisers vrees voor vervolging heeft verweerder terecht het buitenschuld-criterium niet gehanteerd, daar van eiser geveerd kon worden dat hij zich tot de Armeense autoriteiten zou wenden voor het verkrijgen van een reisdocument. Ook voor het overige voldoet eiser niet aan de buiten-schuld criteria.

Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.12. Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

2.13. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van eiser niet verlangd kan worden terug te keren.

Eiser kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

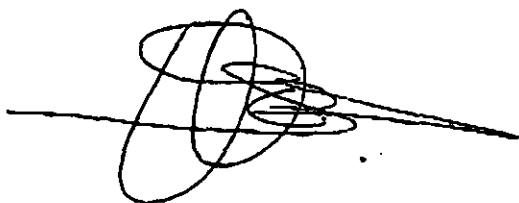
2.14. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.15. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

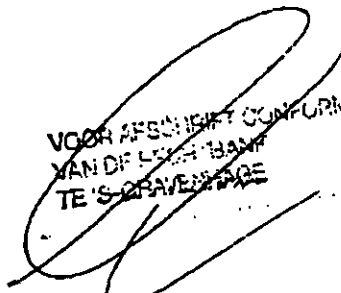
Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 18 september 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 19 SEP 2007

VOOR AFSCHEFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

HANSMA & JANSE
ADVOCATEN EN PROCUREURS

mr. U. H. Hansma
mr. H. J. Janse
mr. F. van Dijk

heresingel 18-1
9711 ET Groningen
tel. 050 - 3133433
fax. 050 - 3133533
email info@hansmaenjanse.nl

RAAD VAN STATE	
INGEGANGEN	
10 OKT 2007 ✓	
ZAAKNR.	117160
ADRES	

Afdeling Bestuursrechtpraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

per post en per telefax: 070 - 365 13 80

Datum 10 oktober 2007
Inzake de heer , geboortedatum , van onbekende nationaliteit
Uw referentie
Onze referentie FvD/06.100; AWB 06/51260; IND nr. 0604.06.0178
Betreft hoger beroep uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage zittingsplaats Groningen, d.d. 18 september 2007, verzonden op 19 september 2007

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant is de heer , geboortedatum , van onbekende nationaliteit, thans verblijvende te in deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de Heresingel 18 (9711 ET), ten kantore van advocaat en procureur mr. F. van Dijk, die hierbij verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep.

Appellant heeft op 6 april 2006 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 25 september 2006 heeft verweerder afwijzend op de aanvraag beslist.

Tegen deze beschikking is bij beroepschrift van 19 oktober 2006 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 18 september 2007, verzonden op 19 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen het beroep ongegrond verklaard.

Tegen laatstgenoemde uitspraak, die hierbij in afschrift wordt overgelegd als productie 1*, keert zich dit appelschrift.

Het appelschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

De Rechtbank merkt op dat geen van de omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f Vw 2000 zich voordoen en dat in dat geval de verklaringen geloofwaardig worden geacht als de gestelde vragen zo volledig mogelijk zijn beantwoord en het relaas op hoofdlijnen consistent en niet onaannemelijk is en strookt met hetgeen over het land van herkomst bekend is.

Vervolgens overweegt de Rechtbank dat de verklaringen niet vaag en inconsistent zijn doch dat zich wendingen voordoen in het relaas die niet aannemelijk zijn waardoor het relaas niet aannemelijk is.

De rechtbank hanteert hier een onjuist toetsingskader.

De rechtbank gaat er aan voorbij dat volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling eerst indien één van de omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f Vw 2000 zich voordoet, gesteld mag worden dat van het relaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan en dat op het niveau van relevante bijzonderheden geen ongerijmde wendingen mogen voorkomen.

De wendingen waar de rechtbank op doelt zijn echter noch door verweerder noch door de rechtbank aangeduid als hoofdlijnen van het relaas. De wendingen moeten derhalve worden geacht wendingen op het niveau van relevante bijzonderheden te zijn die in het onderhavige geval dus wel degelijk ongerijmd althans onwaarschijnlijk mogen lijken, althans onaannemelijk, zonder dat het asielaas onaannemelijk moet worden bevonden.

Dit klemt temeer nu de rechtbank de wapenroof uit de aard der zaak niet onaannemelijker vindt dan de door verweerder geschetste "meer voor de hand liggende" gang van zaken.

Grief 2

Voorts is appelland van mening dat de rechtbank ten onrechte stelt dat de door appelland in beroep ingebracht informatie van het Country Report on Human Rights Practices en van de meer recente ambtsberichten onvoldoende specifiek is en onvoldoende aanknopingspunten biedt om aan te nemen dat het ambtsbericht van 2005 onjuist is met betrekking tot de informatie die daarin wordt gegeven over de wijze van rekrutering van dienstplichtigen en overige procedures.

De rechtbank miskent dat door appelland in beroep is gesteld dat geen compleet (niet een onjuist) beeld kan worden gegeven van de wijze waarop het leger binnen Armenië functioneert en dat niet zonder meer kan worden gesteld dat de door eiser beschreven procedure rond zijn rekrutering en de problemen van eiser als ongeloofwaardig moeten worden geschouwd enkel en alleen omdat de specifieke gang van zaken zoals appelland die beschreven heeft niet is terug te lezen in enig ambtsbericht dan wel in enig ander informatiebron.

De door appelland ingebracht informatie geeft wel voldoende aanknopingspunten voor de stelling dat het ambtsbericht van 2005 niet meer compleet is althans niet zonder meer volledig is, en derhalve niet kan dienen ter onderbouwing van de stelling dat het relaas van cliënte niet strookt met, althans niet overeenstemt met, althans niet ook gelijktijdig waar kan zijn met hetgeen uit het land van herkomst bekend is

Redenen waarom:

Appelland U primair verzoekt:

- de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 18 september 2007, verzonden op 19 september 2007 te vernietigen, één en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding, alsmede

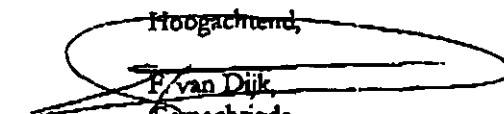

- te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding bij de rechtbank als voornoemd, vernietiging van de beslissing van verweerder van op de asielaanvraag en met de opdracht aan verweerder om een nieuwe beslissing te nemen op de asielaanvraag met inachtneming van hetgeen uw Afdeling heeft overwogen.

en subsidiair:

- de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage van 18 september 2007, verzonden op 19 september 2007 te vernietigen, één en ander met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding, alsmede
- de zaak, voorzover nodig, terug te verwijzen naar de rechtbank 's-Gravenhage, teneinde een nieuwe uitspraak in beroep te doen en voor het overige te doen wat de rechtbank had behoren te doen.

Hoogachtend,

P. van Dijk,
Gemachtigde

* Productie(s): 1